

RÖRELSEHINDRADE BARN & UNGDOMAR

RBU:s ideologiska grund; kortversionen

I första hand barn

1. Rätten att få vara barn med lek, trygghet och en god barndom
2. Rätten som ung till utveckling, självständighet, frigörelse och en tro på framtiden
3. Rätten till föräldrar som orkar vara föräldrar
4. RBU ska verka för delaktighet och jämlikhet samt motverka diskriminering

Alla barns konventioner (1989 & 2006)

1. FN:s barnkonvention 1989: Samhällets strävan att ge alla barn samma förutsättningar för ett gott liv och aktivt deltagande
 - Förbud mot diskriminering
 - Barnets bästa
 - Rätten till liv och utveckling
 - Rätten att få komma till tals
2. FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2006
 - Förstärker barnkonventionen
 - Barnets bästa i främsta rummet
 - Rätten att komma till tals
 - Rätten till stöd för att kunna utöva sina rättigheter
 - Rätt till integrerad utbildning med kvalitet samt anpassning och stöd efter behov

Konsten att ge stöd – och ta emot.

1. Barn och föräldrars åsikter och kunskaper ska bemötas med respekt och empati
2. Samhället behöver ta större ansvar för de kostnader funktionsnedsättning innebär
3. Det är viktigt hur stödet ser ut, 4 ex:
 - **Trygghet;** familjeekonomi, tillit till personal i vård, habilitering och skola
 - **Respekt;** för barn och föräldrars kunskaper och åsikter, liksom integritet
 - **Delaktighet:** Social men också ekonomisk genom ork att kunna arbeta
 - **Makt över sin situation;** funktionshinder alltid med, många kontaktytor, behov av samordning

4. Familjer under ständig insyn: kan vara svårt med samhällets kontroll vid stöd och bistånd
5. Samhället bör ta ett större ansvar för att ge ekonomisk kompensation för extra kostnader som funktionshindret medför
6. Rätten till vårdbidrag ska inte påverkas av andra bidrag/annat stöd
7. Föräldrar till barn med funktionsnedsättning har inte större ansvar än föräldrar till andra barn.

Habilitering med respekt för barnen

1. Behandling inom habiliteringen måste ske med respekt för barnen.
2. Personal ska se barnet i första hand och funktionsnedsättningen i andra hand.
3. Viktigt att behandling bestäms i samråd med barn och föräldrar.
4. Barn- och ungdomshabilitering får inte minska när barnen blir tonåringar.
5. Behov av ett målinriktat arbete att lotsa unga in i vuxenlivet

LSS, en lag för rätten att leva som andra

1. Tanken med LSS är att personer med omfattande funktionsnedsättningar ska kunna leva ett liv som andra med självbestämmande, integritet och delaktighet i samhället.
2. LSS en rättighetslag som kommunerna in kan inskränka (trots detta sker inskränkningar vilket är ett brott mot barnkonventionen)
3. Den betydande personliga assistansen påverkar inte bara barnets tillvaro, utan hela familjens
4. Föräldrar avgör själva vem som ska vara barnets personliga assistenter – inom eller utanför familjen.
5. Personliga assistenter har en svår komplex yrkesroll och behöver kompetensutveckling samt högre lön.

En skola för alla

1. Den svenska skolan är för alla. Den ska vara tillgänglig och erbjuda likvärdig undervisning.
2. Skolan ska vara inkluderande vilket betyder att den ska arbeta utifrån att alla elever är olika.
3. Elever med rörelsehinder behöver ofta och har rätt till särskilt stöd, såväl praktiskt som pedagogiskt, detta gäller även hjälpmedel
4. Elever ska fritt kunna välja skola – så är det inte idag
5. Behov av Riksgymnasium för vissa elever med omfattande rörelsehinder

6. Rörelsehindrade elever med utländsk bakgrund kräver särskild utredning kring förutsättningar att lära sig

Fritid med rätt till spontanitet

1. Fritiden är viktig del i ett barns utveckling såväl intellektuellt som socialt
2. En självklarhet är att fritidsgårdar, lekplatser, bibliotek, sporthallar mm är tillgängliga
3. Hjälpmedel är lika viktiga på fritiden som i skolan
4. Barn och ungas samvaro bygger på spontanitet, rörlighet och uteliv
5. Fritid för barn med rörelsehinder måste ofta planeras och förberedas och förlorar karaktären av fri tid
6. Barn med LSS-insatser, kortis mm, ska själva bestämma vad, när och med vem de vill genomföra aktiviteter.

Att färdas som andra

1. Allmänna kommunikationer ska vara tillgängliga liksom service och lokaler; tex vänthallar och biljettförsäljning.
2. Färdtjänsten ska komplettera lokaltrafiken – inte kompensera en otillgänglig kollektivtrafik.
3. Bilstöd skall alltid bedömas utifrån barnets bästa och vara öppen för syskon och föräldrar.
4. Färdtjänsten måste bättre främja flexibilitet och spontanitet.
5. Barn ska kunna ta med en kompis hem utan flera dagars planering.
6. Färdtjänsten ska vara trygg och säker. Huvudansvaret ligger på kommunerna men också företag och dess chaufförer har ansvar för trygghet och service.
7. Företagen har ansvar för att förarna har en god kunskap om olika funktionsnedsättningar
8. Rätten till parkeringstillstånd ska även omfatta barn

Hjälpmedel för barns utveckling

1. Hjälpmedel är inte bara en kompensation för funktionsnedsättning, det är en förutsättning för utveckling,
2. Hjälpmedel hjälper barn att leka, och förflytta sig tillsammans med andra barn.
3. Barn växer snabbt och det får inte ta för långt tid att få nya när de gamla blir för små.
4. Det är viktigt att det tydligt framgår vem som har ansvar för att ta fram nya hjälpmedel.

5. Hjälpmedelsverksamheterna måste få ett starkare barnperspektiv och behöver bli bättre anpassade till barn och deras föräldrar.
6. Det måste bli lättare att låna, hyra hjälpmedel, redskap och specialleksaker.
7. Barn måste i större utsträckning få rätt till dubbla uppsättningar av hjälpmedel, för hem och skola.
8. Barn med rörelsehinder måste kunna vistas överallt i bostaden.
9. Har föräldrarna skilda bostäder måste både bostäderna anpassas.

Barn har inte tid att vänta

1. Barndomen är kort och all väntan på insatser och stöd påverkar barnens utveckling negativt
2. Habiliteringar och myndigheters bristande eller otydliga informationsrutiner till föräldrar är en vanligt förekommande men ej acceptabel orsak till att barn får vänta.
3. Ansvarsgränser och sekretessbestämmelser eller bristande samarbete mellan myndigheter får inte vara orsak till att barn får vänta på insatser.
4. Om sekretess blir ett hinder ska föräldrar tillfrågas om möjligheten att häva sekretess.
5. Långa väntetider på beviljade insatser till följd av kommunernas lagtrots är inte acceptabelt.

På väg att bli vuxen

1. Unga med rörelsehinder har samma förväntningar som andra ungdomar att kunna leva ett vuxenliv med utbildning, arbete, träffa en partner och bilda familj.
2. Dessvärre möter unga med rörelsehinder många hinder såväl praktiska (assistans, bostadsanpassning mm.) som psykologiska (självständighet, självkänsla, självkänedom)
3. Föräldrarna har stort ansvar men behöver stöd från habiliteringen och andra yrkesgrupper att hjälpa unga med rörelsehinder att skaffa strategier för att hantera vägen in i vuxenlivet
4. Högskolor och universitet måste bli tillgängligare.
5. Lika viktigt är genom uppmuntran, stöd, främja självkänsla, ordna arbetspraktik, mm överbygga de psykosociala hindren i de förberedande utbildningarna.
6. De arbetsmarknadspolitiska åtgärderna att ordna arbete åt personer med rörelsehinder är inte tillräckliga. Detta måste ändras så att fler får en meningsfull sysselsättning.
7. Det krävs en strängare uppföljning av befintlig diskrimineringslagstiftning.
8. RBU kräver att ALLA som tillhör personkretsen vid behov skall ha rätt till LSS-insatsen daglig verksamhet.

RBU:s kunskap behövs och RBU:s uppdrag är att:

1. Arbeta för ett rättvist samhälle, att sprida kunskap om hur det är att leva med ett rörelsehinder och påverka beslutsfattare
2. Skapa tillfällen för barn, unga och föräldrar att träffas, dela kunskaper och erfarenheter. Och med den gemensamma erfarenheten tillsammans bidra till att förändra samhället.

RBU:s vision:

Ett rättvist samhälle och ett utvecklande liv för barn och unga med rörelsehinder!

Denna kortversion av riksförbundets ideologiska grund är framtagen av RBU i Stockholms län 2010.